

Abstrakt

Úvod: Značná část dětských rozštěpových pacientů trpí OMS a jejími následky jako nedoslýchavost, adhezivně retrakční změny a cholesteatom. Cílem naší retrospektivní studie bylo zjistit, zda lze tyto následky minimalizovat výběrem operační techniky při korekci patra – použitím faryngofixace.

Materiál a metodika: Retrospektivní studie 163 pacientů – 325 uší (1x atrezie zvukovodu), operovaných v 5 měs. – 8 letech, doba sledování 36-84 měs.

Výsledky: 125 (38%) uší mělo retrakci v oblasti epitympana a 45 (14%) mělo retrakci v oblasti zadního horního kvadrantu středouší, bylo 10 (3%) cholesteatomů 5x epitympanální a 5x sinus cholesteatom. Nepodařilo se prokázat signifikantní vztah mezi použitím faryngofixace a závažností otologického nálezu resp. četností retrakcí v epitympanu a zadním horním kvadrantu ($p 0,53$)

Závěr: podle našeho zjištění nesouvisí použití faryngofixace a timingu koreční operace patra s tíží následného otologického nálezu.

Dle našich zkušeností a v souladu s literaturou zatím zůstává nejlepší prevencí adhezivně retrakčního procesu a cholesteatomu dispenzarizace s otomikroskopickým sledováním a včasná indikace k chirurgickému řešení podle závažnosti změn a dynamiky procesu.

Klíčová slova : faryngofixace, korekce patra, rozštěp, retrakce, cholesteatom,
otologický nález